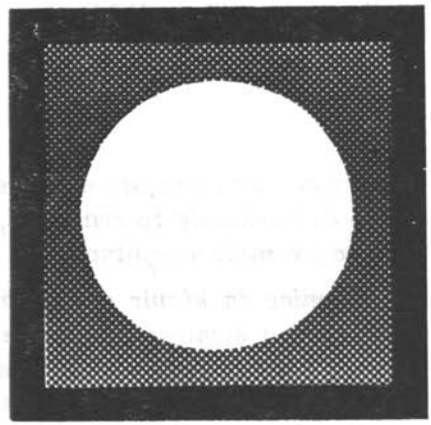

DŽON
KEJDŽ

45′ za govornika*

Pre nego što sam napisao ovaj komad, komponovao sam 34′ 46.776″ za dva pijanista. *Ove klavirske deonice imale su istu numeričku ritmičku strukturu, ali nisu bile povezane partiturom. Bile su pokretne u odnosu jedna prema drugoj. U oba slučaja strukturne jedinice su uvođenjem faktora određenog operacijama slučaja postale vremenski različite. Pošto sam bio pozvan da govorim na Konkursu kompozitora u Londonu (oktobra 1954), odlučio sam da za tu priliku pripremim predavanje sa istom strukturom, omogućujući tako da se muzika izvodi dok držim govor. Pokazalo se da deonica drugog pijaniste traje 31′57.9864″. Kada sam faktor slučaja primenio na numeričku ritmičku strukturu govora, dobio sam 39′16.95″. Međutim, kada je tekst bio završen, nisam bio u stanju da ga izvedem u toj vremenskoj dužini. Bilo mi je potrebno više vremena. Ekspe-*

---

* Prevedeno iz knjige John Cage, *Silence* (1961). „45′ za govornika" je premijerno izvedeno na Trećem programu Radio-Beograda 26. marta 1983. u okviru emisije *235′40″ za Johna Cagea*. Govornik je bio Svetislav Goncić. Zajedno sa ovim delom izvedene su i Kejdžove kompozicije *31′57.9864″ za pijanistu* (Nada Kolundžija) i *27′10.554″ za perkusionistu* (Moris Vit).

rimentisao sam, čitajući duge redove što sam brže mogao. Rezultat je bio dve sekunde za svaki red, 45′ za čitav komad. Ni sa tom brzinom se ne može komotno čitati sav tekst, ali se može pokušati.

Deonice za klavir su uz tonove klavira i prepariranog klavira obuhvatale i šumove i zvižduke. Za govornika sam napravio spisak šumova i gestova. Pomoću operacija slučaja, koje su određivale šum i gest, i kada će biti napravljen, priključio sam ih tekstu.

Na sličan način varira i relativna glasnost predavanja: tiho, normalno, glasno (ove jačine su u tekstu označene različitom vrstom sloga: *kurziv* za tiho, garmond beli za normalno, **garmond crni** za glasno).

Sam tekst je komponovan od prethodno napisanih predavanja zajedno sa novim materijalima. Pomoću operacija slučaja dobijeni su i odgovori na sledeća pitanja:

1. *Da li se govori ili je tišina?*
2. *I koliko dugo?*
3. *Ako se govori, da li je to stari ili novi materijal?*
4. *Ako je stari, iz kojeg predavanja i koji deo?*
5. *Ako je novi, o kojoj od ove 32 teme?*

Struktura (praznina) (generalno uzevši bez strukture)
Citati
Vreme (i ritam)
Zvuk (i šumovi)
Tišina
Slučaj
Tehnika uopšte (odsustvo tehnike)
Druge umetnosti (senke itd.: slučajni zvuci)
Odnos (sinhronost)
Muzika (umetničko delo)
Magnetofonska traka
Preparirani klavir
Forma
Teatar (muzičko delo života)
Slušanje kao neznanje
Fokus
Kvadratni koren i fleksibilnost
Asimetrija verovatnoće
Tehnika imperfekcija
Tehnika bacanja novčića
Pokretnost-nepokretnost

Sistem zvučnika
Ne-dualizam
Greška
Psihologija (izražajnost) (inspiracija)
Vertikalni (prinudni) odnosi
Horizontalni (prinudni) odnosi
Pokretnost delova (ovaj rad)
Komadi za gudače
Muzika za korijone
Aktivnost izvođenja
Svrha

6. *Da li materijal, novi ili stari, treba meriti prema rečima ili slogovima? I koliko?*

Komad za dva pijanista je bio naručen za izvođenje u Donauešingenu septembra 1954. Završio sam ga upravo na vreme da sa Dejvidom Tjudorom stignem na brod za Roterdam. Plan mi je bio da govor napišem dok prelazim Atlantik. Međutim, brod je pretrpeo havariju dvanaest časova pošto je isplovio iz Manhatna. Polako smo se vratili u Njujork. Uz pomoć drugih putnika koji su imali obaveze u inostranstvu, organizovali smo let do Amsterdama za sve putnike sa broda. 45′ za govornika *je napisano u vozovima i u hotelima i restoranima za vreme evropske turneje. Vraćajući se u Ameriku kasnije te jeseni, komponovao sam* 26′1.1499″ za gudača *(uključujući tu kratke komade koje sam bio napisao dve godine pre toga) i kasnije* 27′10.554″ za udarača. *Sve ove kompozicije, uključujući i govor, mogu se izvoditi posebno ili zajedno u bilo kojoj kombinaciji.*

0′00″

„I gle, konj se pretvori u
princa koji bi, da nije
junakovog pristanka,
morao da ostane
bedno kljuse."

10″ Primetio sam nešto drugo u
muzici Kristijana Volfa. Sve što možete da
učinite je
da iznenada slušate
na isti način
kao što, kada nazebete,

20″ sve što možete da učinite je
da iznenada
kinete.
— Na žalost —
evropska harmonija

30″

40″

50″ Tamo gde je:

u nama
ali
kao prazna čaša
u koju

1′00″ se u svakom trenutku
može sipati
bilo šta
samo nešto ograničeno nešto
ili čak
biti u stanju da se popije
10″ čaša vode.
Osim ako se ne pojavi
neka druga ideja o tome,
to je sve što imam da kažem o strukturi.
Moj sadašnji
način
20″ *komponovanja se*
bavi
posmatranjem
imperfekcija papira
na kome sada
slučajno
30″ *pišem* (JIRČI)
O
prepariranom klaviru: svaki prepariran klavir je
prepariran drugačije. Predmeti se postavljaju
između žica i zvuk klavira,
prema svim ovim različitim karakteristikama,
40″ transformiše se s obzirom na sve karakteristike.
Muzika je prekomerno pojednostavljenje situacije
u kojoj se nalazimo. **Jedno uho sâmo**
nije čitavo biće; muzika je jedan
deo teatra. „Fokus“ su aspekti koje čovek
opaža. Teatar su sve one razne stvari
50″ koje se dešavaju istovremeno. Primetio sam
da je za mene muzika najživlja kada me, na primer, slušanje
ne ometa da vidim. Čovek bi trebalo
da muziku prihvata vrlo prirodno. *Potpuno*
bez
tehnike:

2′00″ jedina tehnika
koju vredi imati.
Sećam se da
su me pitali
šta
mislim o
10″ tehnici.
I u
početku
nisam
imao šta
da kažem.
20″ Nekoliko dana
kasnije
shvatio sam
da nemam vremena
za tehniku
zato što
30″ uvek moram
da je stvaram:
bilo koja
tehnika se može
pronaći,
pošto se bilo koja tehnika
40″ zaboravi.
Jedna druga tehnika (NASLONI SE NA LAKAT)
koju sam izumeo
potiče
iz
metoda *Ji-Đinga*
50″ za dobijanje
proročanstava.
A
princip
(takođe *Ji-Đing*)
koji me je zanimao

3′00″ (više ne)
je onaj koji se
zove
„pokretnost-nepokretnost“.

10″

(ZAZVIŽDI)

Vreme,
što je naziv ovog komada,
(toliko minuta
20″ toliko sekundi),
jeste ono u čemu
se mi i zvuci
dešavamo. Bilo rano ili kasno:
u njemu.
To nije stvar brojanja.
30″ Naša sadašnja poezija
predstavlja shvatanje
da ništa ne posedujemo.
Stoga je sve (LUPI PO STOLU)
uživanje,
(pošto ne posedujemo)
40″ tako da (NAKAŠLJI SE)
strah ne postoji.
Ova kompozicija uključuje rastegljivu upotrebu
broja 10 000: to
znači 100 × 100 (kvadratni koren).
Stvarne vremenske dužine
50″ **se menjaju.** Ovo
delo nema partituru. Nju treba napustiti. „Iskaz o umetnosti nije nikakav iskaz o umetnosti.“ Ona se sastoji od pojedinačnih delova. Bilo koliko njih može se izdvojiti zajedno ili odbaciti i to u bilo koje vreme. „Za mene je predavanje korist, ali ja

4′00″ ne predajem spoljne znakove.“ Kao dugačka knjiga ako
je dugačka knjiga kao mobil. „Oni koji zbog svog grčevitog
držanja za egzistenciju žive u neznanju, posežu za označenim
ili označiteljem.“ Bez početka bez kraja. Takozvana harmonija
je nasilna apstraktna vertikalna relacija koja uništava
spontano prenosnu prirodu svakog nasilno uključenog
10″ zvuka. Ona je veštačka i nerealna. Stoga forma nije nešto
udaljeno u usamljenoj izolovanosti :
ona je upravo ovde upravo sada. Pošto je ona
nešto što kažemo o prošlim akcijama,
mudro je
napustiti je.
20″ *Predajući se besciljnom*
kotrljanju metalne lopte i posvećujući joj svoje
traganje, junak to takođe čini bez pogovora.
Oni tako napreduju, slučajno, i bez sopstvene
volje prolaze
sigurno
30″ *kroz mnoge pogibeljne situacije.*
Počinjem da čujem stare zvukove, one
za koje sam mislio da su se istrošili, istrošili
od intelektualizovanja, počinjem da čujem
stare zvukove kao da nisu
istrošeni. Tišina, kao i muzika, ne
40″ postoji. Uvek postoje zvukovi. To
jest, ako je čovek živ da ih čuje.
Očigledno je da nisu. Bilo da ih stvaram
ili ne, uvek se mogu čuti zvukovi i
svi oni su izvanredni.
Pečemo kolač, (OČEŠLJAJ KOSU)
50″ i
pokaže
se
da šećer
nije šećer,
već so.

5'00″ Da li ste gluvi
(po prirodi, izboru ili želji)
ili čujete.

10″
Nikako.

20″

(ISTRESI NOS)

30″ Niz od dvanaest tonova je
jedan metod. Metod
je kontrola svake pojedine note.
Njihov razvoj, vrhunac,
rekapitulacija
koja je vera da svako može posedovati sopstveni dom.
40″
„Tamo ima suviše toga tamo".

Nema dovoljno
ničega u tome.
Dosad sam napisao dve deonice za pijanistu.
50″ Svaka deonica se može svirati zasebno ili se obe
mogu svirati zajedno. Svaki klavir je prepariran drugačije,
iako se isto tako deonice mogu
svirati bez prepariranja jednog ili oba
klavira. Ako je prepariran, onda će se, uopšte uzevši,
preparacije izmeniti u

6'00" toku
iz-
vođenja.

10" Princip nazvan pokretnost-nepokretnost je ovaj:
svaka stvar se menja,
ali dok se neke stvari
menjaju
druge
to ne čine.
20"
Na kraju, one

koje se

nisu
30"
menjale

počnu iznenada

da se menjaju
40"
et vice versa ad infinitum.

Da bi tehnika bila upotrebljiva (to jest, pogodna)

mora biti takva da ne bude u stanju
50" da kontroliše
elemente koji su joj podvrgnuti. Inače
lako postaje nejasna.
A slušanje je najbolje
u stanju mentalne
praznine.

7′00″ Za kompozitore se govori da imaju
uši za muziku, što uglavnom
znači da ne mogu da čuju ništa
što im dopire do ušiju.
Njihove su uši zazidane
zvukovima
10″ njihove sopstvene mašte.

Od pet aspekata

pridržavaj se

20″ **dva.**

Najviša svrha je nemati nikakvu
svrhu. To čoveka dovodi u sklad sa prirodom
na način njenog delovanja. Ako neko
naiđe i upita zašto?, postoje odgovori.
30″ Međutim, postoji priča za koju sam otkrio da je vrlo
korisna. Uostalom, šta je to toliko zanimljivo u
tehnici? *Šta ako ima dvanaest tonova u*
nizu? Kakvom nizu? Uviđanje uzroka i posledice
se ne naglašava, već se umesto toga čovek
identifikuje sa onim što je ovde i sada. Zatim
40″ je govorio o dva kvaliteta. Nesmetanost i Međusobno
prožimanje.

Odnos stvari koje se dešavaju
istovremeno je spontan
i neotklonjiv.
50″ To si ti sâm
u obliku koji si
u tom trenutku uzeo.
Da staneš i promisliš o tome, to
zahteva
vremena.

8′00″

Jedino

što ne nalazim,

da izvinete.

10″

Prepariranje
klavira
se takođe
određuje slučajno.
Različiti materijali
20″ koji postoje
postavljaju se u
sledeće kategorije:
P znači plastika, kost, staklo, itd.,
M znači metal,
T znači tkanina, vlakno, guma,
30″ D znači drvo, hartija,
X znači drugi materijali, specijalne okolnosti,
slobodan izbor itd.

Onda se bacaju novčići

40″

Forma nikada nije ista:

50″ Sonate

Fuge
To dvoje ili

9′00″ više stvari dešava se
istovremeno
i to je njihov odnos.
Početak
ovog dela u nastajanju
nije bila
10″ deonica za pijanistu,
već, što je neobično,
šest kratkih deonica,
od kojih nijedna
nije trajala mnogo duže
od minuta,
20″ za gudača.

Svakako da su stvari koje se dešavaju
u različito vreme takođe
30″ povezane.
Ako treba da se razjasni, magnetofonska traka
to čini savršeno,
da nismo u dvanaestotonskoj
ili bilo kojoj drugoj diskretnoj situaciji.
Razlog zbog koga sada radim
40″ sa imperfekcijama na papiru je ovaj:
na taj način sam u stanju da
označim
izvesne aspekte zvuka
kao da su u polju,
što
50″ naravno
i jesu.

Zvukovi koji su se slučajno desili
dok se
sviralo nisu ni na

10′00″ koji način bili prekid.
Sve više
i više
imam osećaj
da ne dospevamo nikud.

10″

„Ne pitajući se da li sam u pravu ili
činim nešto pogrešno.“
Promene preparacija koje se događaju
za vreme izvođenja su
a) jednostavne promene položaja
20″ b) potpuno ili delimično dodavanje objekata
c) potpuno ili delimično oduzimanje.

Ništa nije rečeno o
Bahu ili Betovenu.

30″ *Mi smo najstariji (to stvara tišinu)*
koji posedujemo naš vazdušni način poznavanja
sadašnjosti.

Pre mnogo godina sam se zapitao
„Zašto pišem muziku?“
40″ Jedan indijski muzičar mi je rekao
da je tradicionalni odgovor u Indiji bio
„Da otrezniš duh i tako ga učiniš
prijemčivim na božanske uticaje.“
Isti odgovor daje i neki stari
engleski kompozitor. *Razmotrite ovo nedualistički.*
50″

„On ide pored mene; ja ga ne vidim. On prolazi
pored; ali ja ga ne opažam.“ Ovi komadi
uzimaju u obzir fizičku akciju
sviranja na instrumentu.

11′00″ Ovo nećete naći u knjigama.
„Zašto ne radite kao što ja radim? Ne pustite
misli da idu
kao
da su
hladni ugarci
10″ davno
ugasle vatre?“
Šta je zamenilo princip pokretnost-nepokretnost
sada kada me on više ne zanima? Tri novčića
bačena šest puta daju heksagram kojih
ima šezdeset i četiri. Na taj način čovek može utvrditi
20″ koju od šezdeset i četiri mogućnosti dobija. I menja.
Šta je bolje od tehnike koja ne ostavlja
tragove? Da bi se odredio broj
imperfekcija u datom prostoru, bacaju se novčići.
Taj broj tačaka je onda potencijalno aktivan.
Kasnija bacanja određuju koje su stvarno aktivne.
30″ Tabele se uređuju prema tempima, broju
naslojavanja, to jest broju stvari
koje mogu ići istovremeno, zvuci i tišine, trajanja,
jačine, akcenti. **Zvuci zajedno (dovoljno je da to bude rečeno).**
Struktura nije važna,
međutim, ja je slučajno imam i dalje,
40″ najpre da bih odredio relativnu verovatnoću
to troje, a zatim da bih odredio koje se
od toga događa u svetu,
zbog proučavanja muzike.
Čini mi se da to ne utiče ni na šta
što se događa u njemu. Naravno, govorim
50″ o vremenskoj strukturi. Ona jednostavno
dopušta da se u njoj dešava
bilo šta.
Ono što nazivam poezijom često se naziva
sadržaj. Ja lično nazvao sam to
forma.

12'00″ To je kontinuitet
muzičkog komada.
Kontinuitet **danas**
kada je to potrebno.

Fuga je komplikovanija igra; ali
10″ ona se može srušiti jednim jedinim zvukom,
recimo zvukom vatrogasnih kola.

(NAKAŠLJI SE)

20″

Sada

(NASMEJ SE)

30″ postajete sanjivi i tako dalje.
Vrlo često niko ne zna da
savremena muzika jeste ili može da bude
umetnost.
On jednostavno misli da to razdražuje. (ZATAPŠI)
Razdražljivo na ovaj ili onaj način
40″ to znači
da nas čuva od okoštavanja.
Može se staviti prigovor da s tog stanovišta
sve može da prođe. U stvari
sve **zaista** prolazi, — ali samo onda kada
se ništa ne uzima za osnovu. U potpunoj praznini
50″ sve se može desiti.

Osećanje da ne

dospevamo nikud

13′00″ to je zadovoljstvo

koje će potrajati. **Zašto?**
Način da se testira moderno slikarstvo je ovaj: ako
se ne uništi delovanjem
senki, to je prava uljana slika.
10″ Kašalj ili plač bebe neće
upropastiti dobar savremeni muzički komad.
To je — — ova Istina. Kako se savremena muzika
menja na način na koji je ja menjam
desiće se da se zvuci sve potpunije i potpunije oslobađaju.
Naravno, vi znate da je struktura podela
20″ nečega na delove. Prošle godine kada sam govorio
ovde, održao sam kratak govor. **To je bilo zato što sam**
govorio o nečemu; ali ove godine
govorim o ničemu, i naravno, to ću nastaviti.
Muzika za magnetofonsku traku jasno stavlja do znanja
da smo
30″ aktivno
u totalitetu

Upaya.
40″

Neka vaše uši prenesu
poruku iznenađenja ili zbunjenosti. To je Put.
Upitan: „Doktore Suzuki, kakva je razlika između
ljudi su ljudi i planine su planine pre bavljenja Zenom
i ljudi su ljudi i planine su planine posle bavljenja Zenom?"
50″ To nije pitanje dolaženja ka sebi ili odlaženja prema svetu.
To je pre stanje protoka koje je unutra i spolja.
Treba li da navodim Blejka? Naravno da ne. Mrlje su mrlje
a veština je potrebna da se one dovedu do
upotrebljivosti.

14′00″ Muzika za traku zahteva mnoštvo zvučnika.

I čini mi se da bih večito mogao da slušam
japansku šakuhači muziku ili Jeibitčaji
plemena Navaho ili da bih mogao da sedim ili stojim
uz „Pun mesec" Ričarda Lipolda
10″ beskonačno dugo.

Ali te lepote —

Ranije je za mene
vremenska dužina bila konstanta. Sada se i to,
20″ kao i sve ostalo, menja.

Početak

treće jedinice
30″
četvrtog

velikog dela.

40″ Jeste. Remekdela &
geniji idu zajedno i kada, jureći od
jednoga ka drugome, činimo život sigurnijim nego
što zapravo jeste, može nam se desiti da nikada ne upoznamo
opasnosti savremene muzike. Kada sam napisao *Imaginarni*
pejzaž
50″ za dvanaest radio-aparata, to nije bilo zato da bih
šokirao ili napravio šalu, već da bih povećao
nepredvidivost koja je već sadržana u situaciji
zbog bacanja novčića.
Da budem precizan, slučaj je skok, donosi skok izvan
domašaja čovekovog shvatanja sebe. Jednom

15′00″ učinjeno zaboravljeno. Jedna stvar koja se može učiniti
sa vremenom je ova: Izmerite ga. (PLJESNI PO STOLU)
„Gaji u sebi veliku sličnost
sa haosom etera koji te okružuje; razreši
svoju svest, oslobodi duh. Budi
miran kao da nemaš dušu. Svako se vraća
10″ svome korenu i ne zna za to. Da zna,
napustio bi ga.“ Struktura. Izvestan broj
stvarno aktivnih tačaka predstavlja skup, konstelaciju,
koji se može kretati u odnosu jedan prema drugom
i koji stvara potrebu klasifikovanja vrsta
skupova, recimo konstantnih i promenljivih.
20″
(NAKAŠLJI SE)

Čuje se zvuk.

30″

Napisao sam neku muziku za zvona za
Meri Kerolajn Ričards koristeći presavijene trake hartije
raznih oblika sa malim rupama probušenim na mestima
gde su bile presavijene. Zatim sam ove upotrebio kao šablon
u tačkama u prostoru-vremenu koje je odredio *Ji-Đing.*
40″

Ako vas zanima, možete pročitati detaljan
opis toga koji će se pojaviti
u narednom broju časopisa *trans/formation.*

50″

Kada sam u početku bacao novčiće
ponekad sam mislio: nadam se da će ispasti ovaj ili onaj.

16'00"

„Zemlja nije bekstvo od Neba."

10"

Kako možemo govoriti o grešci kada se
shvati „nikad više psihologija"? Iz onoga što
kažem trebalo bi da je jasno da je jedan jedan.
Kontrapunkt je stav isto koliko i harmonija
20" osim što je prikriveniji. Primetio sam
1938. godine da je neke mlade ljude to
još uvek zanimalo. „Potrebno je veće poštenje
ako čovek hoće da reši
zaišta važne probleme."
Ono što hoću da kažem je ovo:
30" razne tehnike mogu ići naporedo
u isto vreme. Stoga ovaj rad, koristim
reč progres s kojim je u vezi,
nema za osnovu tehniku koja ga organizuje.

Napuštanjem kontrapunkta
40"
dobija se naslojavanje

i, naravno,

mali kontrapunkt dolazi sam od
50" **sebe.**

Kako, to ne znam.

17′00″ Najbolje što se može uraditi sa kontrapunktom je ono
što je uradio Šenberg: predavati ga.

(PODIGNI RUKU, GRGOČI)

Još uvek me zaista
duboko zbunjuje ovaj način komponovanja
10″ pomoću posmatranja *imperfekcija* na papiru. Ta
duboka zbunjenost daje mi
mogućnost da radim. Zbunjuje me
i slušanje dobro svirane muzike.
Ako nisam zbunjen, ta muzika
nije dobro svirana. Beznadežno neshvat-
20″ ljivo. Dok se muzika studira, stvari postaju
pomalo konfuzne. *Zvuci nisu više*
samo zvuci, već slova: A B C D E F G.

30″

40″

Na kraju putovanja kada je uspeh
gotovo na vidiku:
50″

Ne znam ništa. Sve što mogu
jeste da kažem šta mi izgleda
kao naročita
promena

18′00″ u
savremenoj
muzici.
Na nesreću, evropska
misao je stvorila predrasudu da
se stvari kao što su iznenadno
10″ slušanje ili iznenadno šmrkanje
ne
smatraju dubokim.
Ne samo tonovi, već i šumovi! Šta
je
fizička akcija
20″ koja se odvija
pri sviranju nekog instrumenta? **Da — —**

Na primer,
sada moj fokus uključuje vrlo malo: predavanje
30″ o muzici: moju muziku. Ali to nije
predavanje, niti muzika; to je nužno
teatar: šta drugo? Ako izaberem,
muziku,
kao što činim,
dobijam teatar, **to,** to jest, dobijam i
40″ to. Ne samo ovo, nego dvoje.

50″ Umetnost kao umetnost je red ili izraz ili spoj
svega ovoga. Ona je svetlost, kažu Kinezi, ali
postoji i mrak. Ono što se sada ne čuje
je situacija sa osam zvučnika: biti u
središtu prenosa. Zvuci dolaze iz
svih pravaca. Posle osam dajte mi šesnaest.

19′00″ Gde je najbolje mesto za slušanje?
Ugao u kome se nalazite! Podrazumeva se
da je sve čisto: nema prljavštine.
„Zašto se onda stalno kupaš"?
„Samo se nakvasim: nema zašto!" Za mene je to stvar
ustajanja i nešto svakodnevno, osim ako nemam obaveza.
10″
To je sada završeno

bilo je zadovoljstvo

A sada
20″

Sasvim isto samo
kao da je noga malo
izdignuta sa tla. Sada, na početku,
pred studiranje muzike, ljudi su ljudi & zvuci
30″ su zvuci; to prouzrokuje izvesno oklevanje kod
junaka, ali se on na kraju miri s tim.
Jedan od njih je rekao: mora da je izgubio
svog ljubimca. Drugi čovek reče: Ne,
to mora da je njegov prijatelj. **„Samo zauzmite**
položaj
40″ **pasivnosti & stvari**
će
se same
od sebe
preobraziti." Pomislite za
trenutak na to kako zvuk ima visinu,
50″ jačinu, boju i trajanje i kako
tišina koja je njegova nepostojeća suprotnost
ima samo trajanje. Strukturu trajanja.

Greška je povući pravu liniju između
predviđanja onog što treba da se dogodi i

20′00″ onoga što se stvarno događa. Međutim, ono što
se zaista događa u svojoj ukupnosti nije
linearna situacija i odgovorno je
na uopšten način. Stoga je greška fikcija, koja
zapravo
nema
10″ realnosti.
Muzika bez greške se piše tako što se
ne misli na uzrok i posledicu.
Svaka druga
vrsta muzike uvek u sebi ima grešaka.
Drugim rečima ne postoji
20″ rascep
između duha i materije.
A da bi se to shvatilo, čovek samo treba
da iznenada postane svestan činjenica.

Ovo omogućuje da se pišu takva (NAKAŠLJI SE)
30″ trajanja kao 1/7 + 1/3 + 3/5, svi razlomci
četvrtine. Ovo (NASLONI SE NA LAKAT)
stavlja
naglasak na jedinstvenost,
tako da dva približno ista
trajanja mogu biti ona sama na jedinstven način,
40″ upravo kao što i
dva lista, koliko god da su sa istog drveta,
nikad nisu
identična. *Ako ima vremena*
ispričaću kako sam bio u
gluvoj sobi
50″ *u Harvardu. Nije bila*
tiha. Dva zvuka: jedan
visok, jedan nizak. Privilegovani tonovi
koji ostaju uređeni su u
moduse ili lestvice ili danas u nizove &
započinje jedan apstraktan proces koji se naziva

21′00″ komponovanje. Izražava jednu ideju.

Jedina struktura
koja dozvoljava prirodnu aktivnost je ona koja je toliko
rastegljiva da ne bude struktura; pišem
da bih čuo; nikad ne čujem i
10″ zatim pišem ono što čujem. Inspiracija nije
izuzetna prilika.

Posle studiranja
muzike ljudi su ljudi i zvuci su
zvuci. I oduzimanje: to znači, u
20″ početku čovek može
da
čuje
zvuk
i da kaže

30″

40″ *U neposrednoj situaciji: jeste*

Ako vam se ne dopada, možete
izabrati
da to izbegavate
50″ ali ono što
tišina zahteva nije to.

22′00″
Ono što mislim & ono što osećam može biti
moja inspiracija ali je to tada i ono
što me zaslepljuje. Da bi video, čovek mora biti
s one strane imaginacije, a za to je
potrebno da stoji apsolutno mirno, kao da je
10″ u središtu skoka.

20″

30″ *Pada mi*
na pamet nekoliko priča koje bih želeo da umetnem (na
isti način, uzgred, kao kad za vreme mog razgovora
zazvoni telefon i onda započinje i
istovremeni razgovor umesto ovog posebnog
načina pripremanja predavanja).
40″ *Visoko*
ili nisko

ima izvesnu boju

50″ i jačinu.
Neću da svojom brigom poremetim strukturu
bilo čega što
će se odigrati; odigrati se, to
je čudo, i zahteva uklanjanje
svega i svakoga Ja. Greška je jednostavno

23′00″ propust da se od prethodnog pojma smesta prilagodimo
stvarnosti.

Međutim, hteo bih
da kažem nešto više o
10″ strukturi.
Posebno ovo:
sada se nalazimo
na početku.

(ISTRESI NOS, PROTRLJAJ OČI)

20″ Ili ne

I to nije

ljudsko biće ili nešto

30″ u šta bi se gledalo; to je visoko ili nisko —
ima izvesnu boju & jačinu,

traje izvesnu vremensku dužinu.

40″ **Kraj.**
Neophodno je videti da ne samo da treba napraviti oštru
razliku između komponovanja i slušanja,
već i da, ma koliko su sve stvari različite,
naša briga ne treba da budu te razlike
već pre njihova jedinstvenost i beskrajna
50″ igra međusobnog prožimanja i prožimanja sa
nama.

Postoje tri kategorije šumova

24'00″ u dve deonice za dva pijanista: oni koji se proizvode
unutar klavirske konstrukcije, izvan nje,
pomoćni šumovi, zvižduci, udarci itd.

Čitanje muzike je za muzikologe. Ne postoji
prava linija koja se može povući između nota
10″ *i zvukova.*

20″
Vertikalno u
istom
prostoru
pojaviće se
bilo
30″ *koji*
raspon.

Za mene je to prvobitno bilo pitanje fleksibilnosti
pomoću menjanja i nemenjanja
tempâ. Međutim, stvar se svodi
40″ na vreme koje je kratko ili dugo. A ovo
na proces množenja koji upotrebljava
čitav niz množilaca. Komunikacija,
ako je
potrebna, jeste način da se skrene
pažnja na sopstvenu psihologiju.
50″ Ako se to dopusti, to se dešava samo

od sebe,
neizbežno
za ceo svet.

25′00″

Da je to
ista svrha kao i u slučaju drugog lista
to bi bila koincidencija, podražavanje prirode
koje bi svaki list trebalo da se pridržava
na osnovu potpunog pravila, slobodnog zato što
10″ postupa „na način njenog delovanja". Tada on ne bi bio
jedinstven na osnovu jedinstvenog položaja
u prostoru, plagijat rezultata koji ima
posebnu svojstvenost, već aktivan i
„pre nego što je delovanje započelo". *(Krajnje je*
blisko
20″ *onome*
ovde
i
sada.) (ZAPLJESKAJ)

Tako čovek, slušajući, uzima prvi
30″ zvuk na koji naiđe kao odskočnu dasku;
prvo nešto baca nas u ništa i
iz tog ništa izranja sledeće nešto;
itd. kao naizmenična struja. Nijedan
zvuk se ne plaši tišine koja ga gasi.
Ali šteta je ako to izbegavate, jer to
40″ veoma liči na život & život i to
su u osnovi uzrok radosti. Kažu ljudi
ponekad,
bojažljivo.

Organizovani
50″ načini predviđanja vremena kažu, na primer, da
je to u svim njegovim akustičkim detaljima. Za proračunatu
teatarsku aktivnost ja bih odmah rekao da
je pet minimalni broj nužnih akcija koje se odvijaju
istovremeno. Pametni ljudi mogu da vrlo brzo
raščiste nejasnosti koje proizlaze iz nižih brojeva.

26'00" Moderni intervali: ali da bi ih
imala, svest je uredila tako da svaki čovek mora da
izbegava progresije koje bi ga navele da
misli na zvuke koji zapravo nisu bili
prisutni u ušima.

10"
Primetio sam da neizmerno duguje, ne onaj ko
se bori da nametne svoju ideju? i ko bi
morao da ostane.
Sračunate akcije koje treba da se odvijaju zajedno
ne moraju biti spojene na isti
20" način. Čovek se izlaže riziku da padne u
idejnu atrofiju ako stalno
komponuje bez otkrivanja. Uključite nekoliko
radio-aparata najednom. Tu se ponovo dobija
sistem zvučnika. Osim što
je stvarno u prostoru, svest više ne može
30" da funkcioniše kao A B C.

Teatar se odvija
u svako doba i svuda gde se čovek nalazi i umetnost
40" jednostavno olakšava da se čovek uveri da je to tako.
Tako da ovo neznanje o kojem govorim nije gubljenje
osetljivosti za reagovanje, naprotiv. Ono je pitanje
kada: sada. „Bežala ona gore
ili bežala dole." To deluje na

50" takav
način
da čovek može da „čuje kroz" muzički
komad baš kao što može da „vidi kroz".
Odjeci koji se lome, variraju brzinu i koji su
sinhronizovani. Pogodno sredstvo ima

27′00″ puno zajedničkog sa višestrukom podelom procesa.
I tu na primer počinjemo da dospevamo u
stanje nepokretnosti. **Svako** može
da vidi koliko je pokretnost poželjna. Da nemam
šta da kažem, bilo bi drugačije. Sve što
sada jeste je ono što je: brže i sporije.
10″ Treba
videti kakav prostor između zvučnikâ:
iz želje za jasnoćom, veliki.

20″ Mi nosimo svoje domove

u nama

što nam omogućuje da **letimo**

30″

Svaki trenutak donosi ono što se dešava. Ja

sam stvorio metod pomoću kojeg pišem muziku

40″ tako što sam bacao novčiće

što je metod koji se koristi u Knjizi Promena.
Može se staviti primedba da sa tog stanovišta
sve može da prođe.

50″ U stvari, sve i prolazi, ali onda kada
se ništa ne uzima kao osnova.
U krajnjoj praznini
sve se može odigrati. I,
izlišno je reći,

28′00″ svaki zvuk je jedinstven (slučajno se desio dok je bio sviran)
i nije obavešten
o evropskoj istoriji i teoriji:
imajući na umu
prazninu,
prostor,
10″ može se videti da se u njima može nalaziti sve,
u stvari sve jeste u njima.

Ni na koji način nije bio prekid.
Primetio sam
20″ *Bio mi je potreban način*
Nešto drugo

To prouzrokuje izvesno oklevanje

junak bi morao da ostane
30″ sada zna da je veoma
traži od junaka da ga ubije.
Tri vrste toga. Preko
reči smo postali potčinjeni. Središnja
tačka je svuda primati i prenositi. Šta je pasivnost?
Samo je jedan monah u manastiru, nastariji, napisao pesmu,
40″ ali je proveo dan i noć radeći na njoj. Drugi monasi nisu
pokušali zato što su bili sigurni da će najstariji uspeti. Kada se
njegova pesma konačno pojavila, u njoj je stajalo: kontinuitet
se stvara sam od sebe i stvari se dešavaju u isto vreme.
Sve ovo je tačno i istinito: nema potrebe da se
brine o, recimo, intonaciji, kontrapunktu,
50″ lestvicama, odlaženju i dolaženju; i onda, kada?
Započinje jedan apstraktan proces zvan komponovanje. To
jest: kompozitor
koristi zvuke da izrazi jednu ideju:
zašto onda
stojite tamo, ako

29′00″ kažete

Ne
na sva naša pitanja?

Čovek na uzvišici reče, *Samo stojim*
10″
Ako nema pitanja.

Za mene ovo znači znati sve više
i
20″ više ne šta ja.
Ako je
na papiru, onda je grafički: kaligrafija;
ako ga možete čuti i videti, onda jeste.
Nema odgovora. Zatim, naravno,
ima odgovora, ali krajnji
30″ odgovor čini pitanja
apsurdnim,
dok pitanja sve do tada
izgledaju inteligentnija nego
odgovori. Neko je upitao Debisija
Da niste izgubili prijatelja?
40″
Ne, gospodine, nisam izgubio ni
prijatelja.
Je li to
zanimljivo? Jeste i nije. Ali
jedna stvar je sigurna. S obzirom
50″ na kontrapunkt melodiju
harmoniju ritam i svaki drugi muzički
metod oni su *besmisleni.*

30'00"

Potreban je samo prazan
vremenski period i pustiti da on deluje na magnetski način.
Na kraju će u njemu biti toliko toga što
zviždi. Da bi ga primenio na sve ove različite karakteristike
on ga nužno svodi na brojeve. Pronašao je i matematički
10" način stvaranja veze između nizova. Sećam se da sam
kao dete voleo sve zvuke, čak i one nepreparirane;
voleo sam ih naročito kada su bili oni sami u vilicama
obrazima jeziku a komentar kaže „Najpovršniji je
pokušaj da se utiče na druge govorom
koji iza sebe nema ničeg realnog.
20" Uticaj jedne takve puke jezičke
lakrdije mora nužno ostati beznačajan."

„**Verujem** da čovek može dospeti

30" dotle da upravlja fenomenom automatizma
Slučaja u koji ja ne verujem zato što
nije apsolutno nužan. Jer, na kraju,
u interpolacijama i interferencijama između
različitih nizova (kada jedan od njih prelazi
od dužine trajanja na visinu, istovremeno
40" kada drugi prelazi sa
jačine na artikulaciju, itd.) već
ima dovoljno nepoznatog."

50" (Smanjuje svoju ljubav i povećava strah

i brigu o tome šta će ljudi misliti.)

(LUPI PESNICOM O STO)

31′00″

Za studiranje

muzike imamo sve vreme na
svetu,

10″

ali za življenje ga gotovo

uopšte nemamo.

20″

Jer življenje se odvija

u svakom trenutku.

30″

40″ Nesputano.

(ZEVNI)

50″

Postoje dve velike opasnosti za magnetofonsku traku: Jedna je muzika (sva istorija i razmišljanje o njoj); a druga je osećati obavezu da imamo neki instrument.

32′00″ Jedna je *Pacifik 231* 1954, a druga:
muzika za orgulje.
Ako vas zanima možete

pročitati detaljan opis toga.

10″

Ako treba
uraditi deset stvari a ja radim samo dve, fokus
se izmenio. U svom uhu, gde će pronaći metalnu
loptu, da je gurne na put pred njima, tako da nas
20″ konj, kako ide dalje,
može voditi. I to **dajući sebe.**
Ima li još bilo šta
da se kaže o strukturi?

Da, to
30″ održava sve: jedina teškoća se
nalazi tamo gde je borba za održanje već
(DODIRNI NOS I UŠI;
PUCNI PRSTIMA)

u toku. Bojeći se čega?

40″ Da bi se videle mrlje na njemu dobar je
svaki papir.

Kada čoveku uspe da iskopira na
drugom listu ono što je bilo dato na
prvom, to postaje jasno.
50″

Šta?

33′00″ Magnetofonska
traka kao jedina zanimljiva stvar može i nestati.

Ima šumova mašina i karata

Međutim, pomerimo se od nepredvidljivosti
10″
Struktura je kao most od

(OSLONI SE NA LAKAT)

nikuda

20″

Ako se desi nešto u odnosu na
nešto drugo pre ili kasnije sve se izmeni
ali se u osnovi nije desilo ništa što je
od trajnog značaja. Ja govorim
30″ & savremena muzika se menja. Kao i život,
i ona se menja. Da se ne menja bila bi mrtva.

Zbog toga slučaj za mene
toliko mnogo ulazi u sredstva
koja smatram pogodnim. To je
40″ potencijalnost.

(ZEVNI)

Sada
radim na tome da radim bez tabela, bez
ikakvog oslonca u totalnom prostoru. Sada
po mnogim sporim prelazima, od kojih je jedan
50″ tempo u vidu toka (koji se menja & ne
menja), vidim da dokle god se
razlučuje onako kako sam nekada
činio, problemi
ostaju. Svako od nas misli sopstvene misli
sopstveno iskustvo & svako iskustvo se menja & dok mi

34′00″ mislimo (da dospete u takvo stanje
zbrkanosti da mislite da zvuk nije
nešto za slušanje već nešto za gledanje)
srećan sam zbog sveg iskustva koje
sam imao sa prepariranim klavirom; između ostalog ono mi
je pokazalo koliko se dva klavira međusobno razlikuju.
10″ a (takozvana) muzika

nas navodi da mislimo

da su dva klavira ista. To nije istina.

20″ (PODIGNI SAT [PREMA MIKROFONU])

30″

To je izbačeno.

40″

50″

Jednostavno se desilo da je zbir
brojeva koji se nalaze u osnovi ovog
dela 100×100, što je ukupno
10 000. Za trenutak, to stvara zadovoljstvo: svet

35′00″ 10 000 stvari. Ali naslov su jednostavno
minuti i sekunde. Pitanje za vas:
otkud vam potreba da nastavite
dualistički?

A B

Upravo kao što ići
10″ odavde u Egipat predstavlja jedno putovanje, ali
i manje-više složenu seriju
doživljaja, ili kao što se kineski
karakteri pišu neki jednim
potezom a neki sa dva ili nekoliko
ili mnogo I ne
20″ na način koji nam treba u životu. Na
primer: neko je rekao da umetnost treba da
dođe odozgo. Postojao je
društveni kalendar i vreme
za doručak, ali jednog dana sam
video kardinala i istog
30″ dana čuo detlića. Takođe
sam upoznao Meistera Ekharta.
Naravno Kanzas. Arizona je
zanimljivija.

Nemam

40″ šta da kažem i to kažem
i to je poezija.

Nije više u pitanju kretanje

50″ po kamenim pločama (skale bilo kog stepena,

serije bilo čega), već se čovek može
kretati ili samo prividno kretati, u bilo kojoj
tački u ovom totalnom prostoru, dovoljno dugo

36'00″ da vidi kraj ovog ludila za Bahom.
Jedna studentkinja mi je jednom rekla: razumem
šta kažete o Betovenu i
mislim da se slažem s vama, ali
imam nešto vrlo ozbiljno da vas pitam: Šta
mislite o Bahu?
10″
Sada smo došli do kraja
onog dela koji se odnosio na strukturu.

To da se dve ili više stvari
20″ događaju istovremeno je
Sasvim je moguće da nešto

njihov odnos: sinhronost. To
slomite na primer
znači u središtu koje se kreće u svim
30″
pravcima i onda je vreme očito
Treba li stati i popraviti?
svetlo. Ne bi lako moglo biti drugačije.

pokvariti. Ni mašine nikad nisu sinhronizovane
40″ čak ni one sinhrone. Ako
vam je potrebno nekoliko stvari najednom, upotrebite
jednu kao osnovu i jedan motor.
(NASLONI SE, NAKAŠLJI SE)

Biti i
biti prisutan. Da li bi to bilo
50″
ponavljanje? Samo ako mislimo da
to posedujemo, ali pošto ne posedujemo, to
je slobodno a i mi takođe. Najviše
što bilo ko zna o budućnosti i („NE" RUKOM U VAZDUHU,
ZVUK POLJUPCA)

37'00″ koliko je ona neizvesna.
Zvuk je zvuk.

Da bi ovo shvatio: čovek mora da prekine
da studira muziku.

10″ Najpodsticajnija stvar
u vezi sa magnetofonskom trakom je ova: bavili se time ili ne, sve što radimo je radikalno izloženo njenom uticaju.
Ritam nije aritmetika.
Isto tako i ovo nedovršeno delo: zasad za dva pijanista,
20″ gudače, predavača
Demarkacione linije su na svom mestu
kada se odnose na potencijalnost.
Mora se jasno shvatiti da nemaju
ništa. Zvuk ne ostvaruje ništa:
bez njega život se ne bi održao ni
30″ trenutka. Pomisao da bi čovek
želeo da bude negde drugde može samo da
razdražuje. Evo nas sada ovde.

40″ Postepeno
postaje jasno nama sporoumnim
muzičarima da međusobno prožimanje
znači da se svako od onih
najslavljenijih od svih
kreće u svim pravcima.
50″ Prožima & biva prožet bez

obzira na vreme.

Istraživanje bi

38′00″ se onda u muzici odvijalo
onako kao što se normalno odvija u
drugim poljima.

Energija, bilo za njeno dobro ili za
zlo.
10″

Testiranje slika:

mogu li da izdrže delovanje senki?
20″

Izvesno
vreme sam bio zadovoljan obimom od jedan do
šezdeset i četiri; nema načina da se utvrdi koliko
će dugo to potrajati. Mogao bih se vratiti
30″ na dva ili:

Jedan zvučnik je nedovoljan a i
dva ili tri ili četiri: pet
40″ mi se čini kao početak. Ono što počinje
je naša nemogućnost da shvatimo „da
naprotiv slučaj treba da bude kontrolisan.

Opštim korišćenjem tabela, ili serija tabela,
verujem da se može
50″ doći do neposrednog".
Forma
je ono što zanima svakoga i na sreću
ona je svugde i nema
mesta gde je nema. To je
najviša istina.

39′00″

Na kraju će se sve dešavati
najednom; ništa iza paravana osim ako se paravan slučajno ne
nalazi ispred. Sve više će biti tup zvuk umesto
10″ praska. Ono što treba učiniti jeste da se prikupi
sposobnost za reagovanje i nastaviti različitim brzinama.
Naravno, prateći osnovne linije hrišćanskog
života. Ja lično mislim o tome kako da stignem na voz
više nego o hrišćanstvu.

20″

Nastojati na stimulisanju aktivnosti, iako

Bez sistema zvučnika sve
postaje muzika i potčinjenost. Ali
30″ na sreću tu je klavir i čovek ga uvek
može preparirati na drugi način.
Inače bi postao instrument.
Kao što
je rekao Arto, to je zaraza. Bez izbegavanja. I
bez ikakve ideje o tome.
40″
Ono što je
potrebno jeste svest spremna ali
prazna. Stvari dolaze i prolaze, pojavljuju se
i nestaju. Tada se ne mogu
razmatrati greške. Stvari uvek ispadaju
50″ pogrešno.

(NASLONI SE NA LAKAT)

(ZAZVIŽDI TRIPUT)

40′00″
Skloni smo da nikad ne znamo

ali
događa se nešto
10″
drugo: polako ne dospevam nikud
kako govor traje polako
stičemo osećaj da ne dospevamo nikud; to
je zadovoljstvo koje će potrajati ako
nas bilo šta razdražuje. To
20″ objašnjava šta on misli kada kaže da
je povezan sa svim zvucima i da tako može da predvidi
šta će se desiti iako nije zapisao
određene note na sobnoj temperaturi kao drugi kompozitori.

30″

I primetio sam nešto drugo u većini muzike bilo
kog autora, što se može primeniti tako da poveća
nepredvidljivost koja već postoji u situaciji.

40″ U jednom trenutku kontrola mora biti takva
da nema dejstva na bilo šta što se
događa: tehnika koja kao rezultat ima odsustvo tehnike itd.
Naravno, odgovor je u vremenu, a pošto
ih imamo, hronometre, pa što ih ne
koristimo; ali to možete napustiti zauvek i nikad
50″ se ne vratiti. Svirati moj komad za zvona. Da li ga čujem
ili ne nema značaja: ali dok neko ne
čuje, muzika je u zastoju.
Pre nego što umrem
ostaviću oporuku, jer ako želite da se nešto
učini, idite na sentimentalnost.

41′00″ Nemam pojma o tome šta je dobro
u svetu, ali umesto pasivnosti & često
protiv onog što bi se moglo smatrati sopstvenim
uverenjem, prihvatam ono što se zbiva.

Mislim da je važno preduzeti
10″ mnoštvo koraka.
Postoji priča o jednom irskom junaku

od koga njegova ljubomorna tašta zahteva
da ode na neko daleko ostrvo.
Inspiracija se mora
20″ izbegavati po svaku cenu, što znači
postupati tako da inspiracija
ne naiđe kao alternativa
već da postoji večno. Naravno onda
je to teatar i muzika potpuno
nestaje u području umetnosti
30″ kojem zna da pripada. Umetnička tišina
nije stvarna tišina, a razlika
je kontinuitet nasuprot međusobnom prožimanju. Ovo
(UPALI ŠIBICU)

takođe.

40″ (PODIGNI RUKU)

Muzika je jednostavno isprobavanje stvari na
školski način da bi se videlo šta će se desiti.
Etide. Činiti stvari lakšim ali ne
stvarnim. Teatar je jedina stvar
koja se približava tome.
50″

Za mene to znači da sve više i
više znam ne ono što mislim da je zvuk, nego

42'00″ šta je on zaista, u svim svojim akustičkim detaljima
i onda pustim da zvuk postoji, da se
sam menja u promenljivoj zvučnoj sredini.

10″ To čini tako što se približava
mnogostrukosti i praznini. Svest u sebi
ne sadrži ništa, ali je sve ostalo zaposleno,
ne gubi ni trenutak
u poslu koji se mora obaviti. Kasnije, ako
želite, možete čitati o pokretnosti
20″ i nepokretnosti. Da ponovim: to me
više ne zanima. Zanima me
asimetrija.

Ako se osećaš
30″ zaštitnički prema reči „muzika", zaštiti
je i pronađi drugu reč za
sve drugo što ulazi u
uši. Gubljenje je vremena mučiti
se sa rečima, šumovima. To je u stvari
teatar i mi smo u njemu i,
40″ nalik na njega, praveći ga.

50″ Ali čuvajte se!

Evo nas sada ovde u

sredini četvrtog velikog dela

43'00" ovog govora.

10"

Ne postoji

20" tako nešto kao što je tišina. Uvek se

dešava nešto što proizvodi zvuk.

Niko ne može da ima neku ideju

30" kada jednom stvarno počne da sluša.

To je vrlo jednostavno ali krajnje hitno potrebno

Bog zna da li će ili ne

40" sledeći

50" (LUPI PESNICOM)

44′00″

Zauvek? Sada?

10″

(ISTRESI NOS)

Slušati ili raditi ovo u

20″

muzici nije različito

samo je jednostavnije

30″

nego živeti na ovaj način. Jednostavnije
to jest, — — za mene, zato što se dešava. (NAKAŠLJI SE)
Bez greške.
I bez pitanja o tome šta je sledeće.
40″ Ići živo „kroz mnogu
pogibeljnu situaciju". (Da li je on to bio otkriven
kasnije?) I sa kakvom svrhom
pišete muziku? Ne bavim se
svrhama; bavim se zvucima.
Kakvi
50″ su to zvuci? Stvaram
ih isto tako dobro i kada sedim sasvim
mirno tražeći gljive.

Brzo rastu u piljevini.